

СТАНОВИЩЕ

от доц. д-р Константин Василев Пехливанов, Юридически факултет на Пловдивския университет „Паисий Хилендарски“

по процедура за придобиване на ОНС „доктор“ по област на висше образование 3. Социални, стопански и правни услуги, професионално направление 3.6 Право, докторска програма „Административно право и административен процес“, в първично звено Катедра „Публичноправни науки“ на Юридическия факултет на Пловдивския университет „Паисий Хилендарски“

кандидат в процедурата: Цветанка Стефанова Хугасян

дисертационен труд с название „Конфликт на интереси и противодействие на корупцията в държавната администрация“, научен ръководител доц. д-р Богдан Драгнев Йорданов

Уважаеми членове на научното жури,

Представям настоящото становище като член на научното жури, назначено със Заповед Р33-948/15.3.2021 г. на Ректора на Пловдивския университет. С решение на първото заседание на научното жури съм натоварен да представя становище за дисертационния труд на Цветанка Стефанова Хугасян, докторант на самостоятелна подготовка, с название „Конфликт на интереси и противодействие на корупцията в държавната администрация“, научен ръководител доц. д-р Богдан Драгнев Йорданов.

Представеният комплект документи съответства на изискванията на ЗРАСРБ, ППЗРАСРБ и Правилника за развитие на академичния състав на Пловдивския университет.

Докторантът е зачислен след измененията на ЗРАСРБ от 4.5.2018 г. и към него се прилагат изискванията на ППЗРАСРБ за съответствие с минималните национални изисквания. Видно от приложената справка, докторантът съответства на тези изисквания и процедурата е допустима.

По съдържанието на представения дисертационен труд намирам следното:

Темата е актуална и дисертабилна. По въпроса за конфликта на интереси няма цялостно изследване според съвременната нормативна уредба. Известни са ми един монографичен труд (Николай Николов, Конфликтът на интереси по българското право, 2012) и коментар на действащия до 2018 г. Закон за предотвратяване и установяване на конфликт на интереси (Невяна Кънева, 2012), но по сега действащия Закон за противодействие на корупцията и отнемане на незаконно придобито имущество от 2018 г. не ми е известно цялостно изследване.

Обемът на труда е 239 страници, разделен е систематично на увод, четири глави и заключение. Актуалността на труда е без съмнение, противодействието на корупцията е непрекъснат процес и главният въпрос е преди всичко недопускането ѝ чрез установени процедури, а след това – навременното установяване на ситуация на конфликт на интереси.

Авторът на дисертационния труд е проучил старателно наличната литература, както административноправна, така и конституционноправна, и наличните аналитични документи за явлението „корупция“. Добро е проучването и на социологическите източници, доколкото борбата с едно явление предполага на първо място неговото обстойно проучване. Авторът е обърнал сериозно внимание на международноправните източници, особено на тези, произхождащи от Съвета на Европа и ООН, както и аналитичните документи на Световната банка. Проучени са аналитичните документи и стратегии на национално ниво, които могат да се определят като „меко право“ (с. 33). Съгласен съм с извода на автора, че конфликтът на интереси не е превишаване на правомощия или липса на компетентност, а особена ситуация, институт, възникнал в развитието на административното право.

Намирам за добре изяснена превантивната роля на регистрите по ЗПКОНПИ, приноси са предложенията да се обмисли въвеждането на категория „Случаи от висок обществен интерес“, като се разработи и прилага медийна политика за осигуряване на публичност, да са изгради единен стандарт за информационната политика на Комисията, с цел осигуряване равен достъп на медиите до информация, включително и по казуси от значим обществен интерес и да се изработи и публикува обобщена статистическа

информация, периодични доклади и анализи относно резултатите по направленията на Комисията.

Коректно са отразени резултатите от Механизма за сътрудничество и проверка, които водят до предложения *de lege ferenda*.

Интересен е анализът на различните модели на централен държавен орган, който да ръководи дейността, с резонните опасения, че превенцията може да бъде изместена на заден план от репресията (с. 135).

Прецизно са анализирани правомощията на КПКОНПИ (Глава четвърта). Анализът на практиката на органа (с. 170 и сл.) има приносно значение, доколкото става дума за съвсем нов орган и сега се очертават насоките в работата му. Много добро впечатление прави стремежът на дисертанта към събиране на емпиричен и статистически материал – създадена е основна статистика, разпределена в диаграми, което онагледява резултатите от работата, служи за предметно доказателство и въобще е рядкост в правната литература. Много добро впечатление ми прави също подробният анализ на отделни преписки в Комисията и последвалото съдебно решение – възприемане на западния подход на *case study*.

Претенции по същество към дисертационния труд нямам, в случай на издаване бих препоръчал по-добро редакционно оформяне. Някои от електронните препратки не са действащи (виж бележка под линия 48). Добре би било указателят в края на дисертационния труд да се раздели на части – литература на български, на чужд език, електронни препратки, цитирана съдебна практика. Това не омаловажава стойността на труда и не променя крайния ми извод.

Като лични впечатления от дисертанта ще добавя, че тя беше студент в Магистърска програма „Публична администрация“ на Юридическия факултет с дипломна работа с такава насоченост, на която бях ръководител. Радвам се, че магистърската теза намери своето подходящо развитие.

В обобщение: намирам, че с качествата на представения дисертационен труд с наименование „Конфликт на интереси и противодействие на корупцията в държавната администрация“ Цветанка Стефанова Хугасян заслужава присъждане на образователната и научна степен „доктор“ по област на висше образование 3.

Социални, стопански и правни науки, професионално направление 3.6 Право, докторска програма „Административно право и административен процес“ и на откритото заключително заседание на научното жури ще гласувам в този смисъл.

/п/

доц. д-р Константин Пехливанов

5.5.2021 г.

Пловдив